

phong trào hợp tác hóa nông nghiệp đã được quy định trong chỉ thị số 165-CT/TU ngày 7-10-1959 của Ban Bi thư Trung ương Đảng và chỉ thị số 445-TTg ngày 14-12-1959 của Thủ tướng phủ.

Cho tới nay, một số tỉnh đã tổ chức phổ biến chỉ thị 165-CT/TU cho các huyện, có nơi đã phổ biến tới xã và có một số hợp tác xã đã thực hiện có kết quả. Nhưng nhìn chung, việc phổ biến còn sơ sài, việc theo dõi thực hiện thì hầu hết các tỉnh chưa chú ý, nhiều tỉnh còn chưa phổ biến 2 chỉ thị trên đây cho cán bộ tỉnh, huyện, xã.

Để chấp hành chính sách được đúng đắn, cần tổ chức phổ biến rộng rãi trong cán bộ, nhân dân, anh em thương binh, bệnh binh, quân nhân phục viên và gia đình liệt sĩ 2 chỉ thị nói trên, làm cho mọi người quán triệt được tinh thần chính sách, thấy rõ mục đích ý nghĩa của công tác này, để cán bộ và nhân dân tận tình giúp đỡ những đồng chí thương binh, bệnh binh, quân nhân phục viên và gia đình liệt sĩ thiếu sức lao động, để anh em và các gia đình thấy rõ sự quan tâm săn sóc của Đảng, Chính phủ và nhân dân, thấy rõ nhiệm vụ của mình mà phát huy khả năng, nỗ lực sản xuất, tránh tư tưởng ỷ lại vào sự giúp đỡ của nhân dân.

Vi vậy, Bộ đề nghị:

— Tỉnh nào chưa tổ chức phổ biến kỹ hai chỉ thị trên thì cần tranh thủ thời gian và kết hợp khéo công tác để có thể phổ biến chính sách cho cán bộ tỉnh, huyện, xã, chủ yếu là các cán bộ có trách nhiệm trực tiếp thi hành (cán bộ lãnh đạo các cấp, cán bộ công tác nông thôn, cán bộ Hợp tác xã,...) vào các tháng đầu năm 1960 để các xã tổ chức bàn bạc và có kế hoạch thực hiện.

— Tỉnh nào đã tổ chức phổ biến chính sách cho cán bộ thì cần hướng dẫn và theo dõi sự thi hành của các huyện, xã.

Trong khi hướng dẫn phổ biến, các tỉnh cần chú ý mấy điểm sau đây:

1. Làm cho cán bộ và nhân dân thông suốt mục đích ý nghĩa của chính sách, nâng cao lòng biết ơn đối với các liệt sĩ, lòng thương yêu săn sóc đối với thương binh, bệnh binh, quân nhân phục viên, và gia đình liệt sĩ. Trên cơ sở ấy, việc thực hiện chính sách mới được đầy đủ.

2. Chủ trương của Đảng và Chính phủ là phải tạo điều kiện cho tất cả thương binh, bệnh binh, quân nhân và gia đình liệt sĩ gia nhập hợp tác xã, và giúp đỡ những đồng chí, những gia đình thiếu sức lao động. Việc giúp đỡ phải tùy theo hoàn cảnh từng người, từng gia đình. Thiếu nhiều giúp nhiều, thiếu ít giúp ít, không nên chỉ giúp những gia đình thiếu nhiều, quên những đồng chí, những gia đình thiếu ít, vì ngoài tác dụng giúp đỡ về kinh tế còn có tác dụng an ủi, động viên các anh em và gia đình. Nhưng cũng không nên giúp đỡ có tính cách đồng loạt (không thiếu cũng giúp...).

Đối với anh em thương binh, bệnh binh, quân nhân phục viên và các gia đình liệt sĩ cũng cần nhận rõ như vậy, để tránh tư tưởng ỷ lại, suy tị, thối nát ảnh hưởng đến đoàn kết.

3. Việc giúp đỡ anh em thương binh, bệnh binh, quân nhân phục viên và gia đình liệt sĩ là một công việc thường xuyên, lâu dài, tùy theo hoàn cảnh của từng gia đình, từng đồng chí mà hợp tác xã có kế hoạch giúp đỡ, không phải chỉ giúp trong 1, 2 vụ. Các tỉnh cần theo dõi, đôn đốc, tổng kết, và động viên kịp thời đối với các đơn vị chấp hành tốt chính sách.

Hà nội, ngày 14 tháng 1 năm 1960

Bộ trưởng Bộ Nội vụ
PHAN KẾ TOẠI